

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Quæ facientes iter, mortis immemores non esse sinant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

VII.

Quin etiam nullum iter sine periculo, aut monumento mortis. Vt enim è domo, ita è vita exibis. Vix pedem effers ex vrbe, & patibulum cernis. Quid in patibulo, nisi mortui? Puta igitur, patibulum esse cathedram, è qua tibi suspensiosi, aridi illi, & muti oratores, de morte concionentur, dicantque

Maxim. serm. 36.

non loquendo, sed pendendo, cum Biante, eam mortem hominibus nequaquam formidandam, quæ secundum naturæ leges inuadit mortales; sed illud genus lethi malum esse, *Quod legibus constitutum est*, & improbi delictis, turpiter, & ignominiosè promerentur. Quòd si ulterius progredieris, haud procul à cœmeterio transibis, ibi tot assurgentes tumuli, tot cruces, tot saxa sepulchralia, tot ossa craniaque mortuorum, quid aliud clama-

Eccli. 38. 23.

S. Augustin. lib. de nat. & gratia.

bunt, quàm: *Mihi heri, tibi hodie?* Itaque, si de diuitijs & honoribus, & morum nobilitate te iactas, ait S. Augustinus, de patria, & pulchritudine corporis, & honoribus, qui tibi ab hominibus exhibentur, respice te ipsum, quia mortalis terra es, & in terram ibis: Circumspice, qui similibus fulsere splendoribus. Ubi sunt, qui ambierunt currum potestatis? Ubi insuperabiles Imperatores? Ubi sunt, qui conuentus disponebant, & festa? & equorum splendidi nutritores? ubi nunc vestes, & ornamenta peregrina? Ubi seruorum turba? ubi jocus & letitia? Ubi exercituum Ducas? Ubi satrapa, & tyranni? Nonnè omnia puluis & fauilla? Nonnè in paucis versibus eorum vita patet memoria? Respice eorum sepulchra, & vide, qui seruus, & qui dominus; qui diues, qui pauper. Discerne, si potes, victum a rege, fortem à debili, pulchrum à deformi. Vide si est aliquod in eo signum

Tertullian. lib. de anima. c. 57.

jaclantia sue. Memorare utiq; natura, ne extollaris. Tertullianus quoque scribit, Celtas, apud virosum fortium sepulchra obnoctare consueuisse, eaque ratione profectos esse, se percipere germanam rerum abditarum cogitationem, quam nullis ceteroqui laboribus, nullo studio, quantumuis assiduo, percipere potuissent. Perceperunt nimirum, se sicut omnia mortalia, finem

Galen lib. 11. de simp. medic. facul. Alexad. Pellegri in c. 2. S. Matthæi Paradox. 13.

habituos, & post hunc finem alia expectanda. A Galeno memoriæ proditum est, aues nonnullas reperiri nuncupatas sepulchrales; eò quòd sepulchrum in capite ferant. Haud dubitem, ait recens Author, his anibus adumbrari homines sepulchrum gerentes in capite, dum mortem memori versant animo, quo fit, ut

volu

volucrum in morem pennis prapetibus se credant calo, sideribus inferant, supra sordes abjecta mortalitatis volitent expeditissime contemplatricis beneficio Philosophia. Quod innuere voluisse Zoroastrem veteris Theologia auctorem eminentissimum testatur Calius Rhodiginus lib. 16: lect. antiq. cap. 18. in fine: ait enim: Hoc Zoroastrem significasse arbitror, cum esse alatum animam comminisceretur, ac contractis alis labi in corpus precipitem: rursusq; latius plumantem, ac denuo factam volucrum superna repetere. Si queras, quid sibi velit, denuo plumas induere, respondebit cit. Author, significari, speculari competentem scientiam, & disciplinam Philosophia: cuius institutionibus, à sensibus abducimur longius, & quodammodo ab humilibus nostra mortalitatis auolamus. Id porro fiet, si sepulchrum geramus in capite, hoc est, mortem attentè, & continuo meditemur. Hæc ille.

C A P V T XLIV.

Quanta ubique sit occasio mortis assidue meditanda?

VT autem id agamus, non tantum cum ex domo, vel vrbibus egredimur, aut reos supplicio affectos, in rotajacentes, vel è furca pendentes intuemur; aut cum ibi præterimus, vbi alij jacent sepulti, mortis memoria nobis renouatur; sed etiam quando per illos campos ambulamus, in quibus aliquando vel prælia commissa sunt, vel quidam duellis, aut latrocinij occubuerunt, vbi sepulti, vbi occisi; seu saxi notati, seu viridi cespite obruti. O quoties pedem terræ imponimus, & nescimus, cuius tumulum calcemus! Fortasse etiam hac ipsa de causa Solon jamjam diem obiturus (obiit autem apud Cyprios atatis suæ anno 80.) sermone suis diserteque mandasse fertur, vt torpore in cineres redacto, eosdem suorum ossium cineres, per prouinciam vndique disseminarent. Quia enim vir erat sapientiæ amantissimus, dispicere non potuit, qua ratione posteris meliùs prodesse posset, quàm si & domum mortuus non reportaretur, & foris vbiq; & nusquam sepultus, per cineres suos hinc, & inde dispersos, homines doceret adhuc philosophari. Nihil enim Philosophiâ tam dignum, nihil rectè philosophari cupientibus tam congruum & salutare, quàm viua semper & præ oculis habita mortis recordatio.

I.

Diog. Laërt.
lib. 1. in Solone.